

ПРОГНОЗУВАННЯ ПЕРСПЕКТИВ ТЕХНОЛОГІЧНОГО ООНОВЛЕННЯ ПІДПРИЄМСТВ

Борак В. П.,

*здобувач третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти
Приватного вищого навчального закладу
«Міжнародний економіко-гуманітарний університет
імені академіка Степана Дем'янчука» (м. Рівне, Україна)*

Науковий керівник: Князевич А. О.,

*доктор економічних наук, професор, професор кафедри менеджменту
Приватного вищого навчального закладу
«Міжнародний економіко-гуманітарний університет
імені академіка Степана Дем'янчука» (м. Рівне, Україна)*

Анотація. У статті досліджуються перспективи технологічного оновлення підприємств в умовах динамічного розвитку технологій. Розглядаються ключові фактори, що впливають на процес оновлення, та пропонуються методи прогнозування його перспектив.

Ключові слова: технологічне оновлення, підприємства, прогнозування, інновації, конкурентоспроможність.

Abstract. The article explores the prospects of technological modernization of enterprises in the context of dynamic technological development. The key factors influencing the modernization process are considered and methods for predicting its prospects are proposed.

Keywords: technological modernization, enterprises, forecasting, innovation, competitiveness.

Складні цивілізаційні процеси постійно представляють перед підприємствами нові завдання, а тому для успішного функціонування важливо своєчасно вносити необхідні зміни у напрямки їх розвитку з метою відображення в їх розвитку досягнень науково-технічного прогресу та вимог середовища функціонування. За умов швидких змін на ринках набувають завдання радикальної переорієнтації діяльності підприємств на потреби споживачів із врахуванням сучасних суспільних вимог. Однак на сьогодні сучасні вітчизняні підприємства мало уваги акцентують на пошуку інноваційних напрямів діяльності, технологічного оновлення, що в кінцевому випадку призводить до погіршення виробництва, втрати ринків збуту, не вчасній реакції на суспільні виклики в економіці, соціальній та екологічній сфері.

В умовах стрімкого розвитку технологій та глобалізації економіки технологічне оновлення підприємств стає не просто необхідністю, а й ключовим фактором їх виживання та успішного функціонування. Оновлення технологій дозволяє підприємствам:

- підвищувати свою ефективність: завдяки впровадженню нових технологій можна знизити витрати, підвищити продуктивність праці та якість продукції.

- випускати нову продукцію та послуги: Нові технології відкривають можливості для створення нових продуктів та послуг, які відповідають потребам ринку.

- зміцнювати свої конкурентні позиції. Підприємства, які постійно оновлюють свої технології, мають перевагу перед конкурентами та можуть утримувати свої позиції на ринку.

Питанням технологічного оновлення підприємств присвячено значну кількість наукових досліджень. Однак, незважаючи на значні досягнення в теорії та практиці інвестиційного забезпечення технологічного оновлення підприємств, є частина питань, які залишаються актуальними й сьогодні. Зокрема, недостатньо дослідженими залишились методи оцінювання інвестиційного забезпечення технологічного оновлення підприємств, способи вибору найкращого проекту інвестиційного забезпечення, фактори, які впливають на технологічне оновлення підприємств [1, 4].

На процес технологічного оновлення підприємств впливає безліч факторів, які можна розділити на дві групи: внутрішні та зовнішні.

Внутрішні фактори:

Фінансові ресурси: Оновлення технологій потребує значних фінансових витрат, які не всі підприємства можуть собі дозволити.

Людські ресурси: Впровадження нових технологій потребує кваліфікованих кадрів, які можуть їх обслуговувати та використовувати.

Інноваційна культура: Підприємства, які мають розвинену інноваційну культуру, більш схильні до впровадження нових технологій.

Стратегія розвитку: Підприємства, які мають чітку стратегію розвитку, можуть краще спланувати процес технологічного оновлення.

Зовнішні фактори:

Рівень розвитку технологій: Швидкість розвитку технологій визначає доступність нових рішень для підприємств та можливість їх впровадження.

Економічні умови: Економічна ситуація в країні та в світі може впливати на можливості підприємств інвестувати в оновлення технологій.

Державна політика: Державна підтримка інновацій та технологічного оновлення може стимулювати цей процес.

Конкуренція: Рівень конкуренції на ринку може змушувати підприємства оновлювати свої технології, щоб зберегти конкурентні переваги.

Обираючи напрями інноваційного розвитку підприємства у багатьох випадках враховується те, що може відбутися у майбутньому. Вибір інноваційного напрямку розвитку передбачає моделювання поточної ситуації та уявлення про можливі зміни. Точність управлінського вибору у передбаченні зовнішніх та внутрішніх умов майбутнього забезпечує високу ймовірність досягнення запланованих цілей. Прогнозування є основним інструментом проведення ефективної стратегічної політики інноваційного розвитку в майбутньому. Прогнозування – процес передбачення майбутнього стану, перспектив змін певного явища чи процесу [3].

Застосування результатів прогнозування оновлення є у багатьох сферах діяльності підприємства, до них можна віднести: маркетинг, збут, інвестиції, фінанси; які дуже тісно поєднані на підприємстві в рамках розгортання інноваційної діяльності. Оскільки будь-яка інноваційна діяльність за своєю суттю орієнтована на майбутнє, то прогнозування створює фундаментальну основу вибору напрямку інноваційної діяльності підприємства. Прогнозування є комплексним процесом, який може одночасно відбуватися на основі різних методів, що поєднують як кількісні дані, так і предметну інформацію.

На даний час для прогнозування перспектив оновлення підприємств можна використовувати різні методи, такі як:

Метод експортних оцінок: Цей метод ґрунтується на опитуванні експертів, які можуть оцінити перспективи розвитку технологій та їх вплив на підприємства.

Метод моделювання: Цей метод передбачає розробку математичних моделей, які дозволяють прогнозувати вплив різних факторів на процес технологічного оновлення.

Метод аналізу тенденцій: Цей метод ґрунтується на аналізі тенденцій розвитку технологій та ринку, що дозволяє прогнозувати потребу в оновленні технологій підприємств.

При виборі методу прогнозування повинно бути враховано: характерні риси та особливості інноваційної діяльності підприємства, а саме: використання інтелектуальних та технологічних можливостей досягнень науки та техніки; високий рівень реалізації технічних та економічних можливостей організації виробництва та збуту; значний вплив зовнішнього середовища (макро- та мікрооточення); можливість створення та реалізації нововведень на всіх етапах виробничого циклу, а також врахування життєвого циклу підприємства та готової продукції; врахування витрат таким чином, що дозволяє використовувати ціни, сумісні з купівельною спроможністю споживачів; можливість просування товарів та послуг на ринку за допомогою більш ефективного, ніж у конкурентів способу та ін.

На основі таких особливостей можна сформулювати фактори вибору

методу прогнозування інноваційного розвитку підприємства. Метод прогнозування напрямів інноваційного розвитку повинен: спиратися на ґрунтовні дослідження, бути змістовним та конструктивним, здійснювати прогноз на основі кількісних даних, аналізувати якісні характеристики діяльності підприємства та інноваційних зрушень, враховувати неточну інформацію щодо сучасного та перспективного розвитку подій, аналізувати тренди та тенденції сьогодення, явні та приховані споживацькі запити, ринкові можливості тощо [2].

Прогнозування перспектив технологічного оновлення підприємств є складним завданням, яке потребує врахування багатьох факторів. Однак можна виділити деякі загальні тенденції, які будуть визначати розвиток цього процесу в найближчі роки:

Швидке розвиток технологій: Очікується, що швидкість розвитку технологій буде зростати, що призведе до появи нових технологій, які будуть мати значний вплив на підприємства.

Зростання конкуренції: Рівень конкуренції на ринку буде зростати, що змушуватиме підприємства оновлювати свої технології, щоб зберігати конкурентні переваги.

Збільшення доступності фінансування: Очікується, що доступність фінансування для оновлення технологій буде зростати, що дозволить більшій кількості підприємств інвестувати в цей процес.

Зростання ролі державної підтримки: Держава буде відігравати все більшу роль в підтримці інновацій та технологічного оновлення підприємств.

Під час формування рішення про оновлення підприємства слід виконати два важливих аналітичних завдання – оцінити потребу підприємства у інвестиційних ресурсах та оцінити фактичний рівень інвестиційного забезпечення підприємства. Отже, виробничому процесу повинно передувати інвестування, яке відбувається тоді, коли виробництво, як об'єкт інвестування характеризується глибоким аналізом перспектив забезпечення його економічної ефективності [5].

В сучасному світі, який відзначається динамізмом та постійними змінами, технологічне оновлення стає не просто одним з багатьох важливих аспектів діяльності підприємства, а перетворюється на життєву необхідність для тих, хто прагне до успіху. Оновлення технологій відкриває перед підприємствами широкий спектр можливостей для підвищення ефективності роботи, розширення асортименту продуктів та послуг, а також для зміцнення своїх конкурентних переваг. Прогнозування перспектив оновлення дозволяє підприємствам краще спланувати свою інвестиційну діяльність та підготуватися до змін на ринку.

ЛІТЕРАТУРА

1. Антонюк, О. В. Інноваційні стратегії розвитку підприємств: теорія та практика: монографія / О. В. Антонюк. - К.: КНЕУ, 2016. - 448 с.
2. Гриньова, М. М., Іванова, О. М., Корнеєва, Л. М. та ін. Інноваційний менеджмент: теорія та практика: Навч. посіб. / За ред. М. М. Гриньової. - К.: Центр учбової літератури, 2011. - 488 с.
3. Мазаракі, А. А. Прогнозування та планування інноваційного розвитку підприємства / А. А. Мазаракі. - К.: КНЕУ, 2008. - 344 с.
4. Петруня, Ю. Є. (ред.) Прийняття управлінських рішень. Навч. посіб./ за ред. Ю. Є. Петруні. - 2-ге вид. - К.: Центр учбової літератури, 2011. - 216 с.
5. Семененко, А. П. Стратегічне управління інноваціями: Навч. посіб. / А. П. Семененко. - К.: КНЕУ, 2007. - 344 с.

УДК 338.108

СУЧАСНА ПРОБЛЕМАТИКА У СФЕРІ УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ ПЕРСОНАЛУ

Величко О. П.,

*здобувач третього рівня вищої освіти
Приватного вищого навчального закладу
«Міжнародний економіко-гуманітарний університет
імені академіка Степана Дем'янчука» (м. Рівне, Україна)*

Науковий керівник: Аргюшок В. С.,

*кандидат економічних наук, доцент кафедри менеджменту
Приватного вищого навчального закладу
«Міжнародний економіко-гуманітарний університет
імені академіка Степана Дем'янчука» (м. Рівне, Україна)*

***Анотація.** В даній статті наведено основні проблеми управління розвитком персоналу. Наголошено на вагомості «універсальної підготовки» кадрів. Виділено актуальний інструментарій управління розвитком персоналу підприємства. Науково-практичним завданням роботи є вивчити та довести вагомість вирішення сучасної проблематики у сфері управління розвитком персоналу. Було підсумовано, що в нашій країні більша частина підприємств керуються застарілою системою управління розвитком персоналу, а головним важелем є матеріальне заохочення розвитку. Натомість же доведено необхідність єдиної інноваційної системи управління розвитком персоналу.*

***Ключові слова:** розвиток персоналу, системи управління персоналом, мотивація, закони управління, інноваційні інструменти.*